

sioner«. Vi har nu det næste Slægtled — Massi og Arnt — midt iblandt os. Vi maa indrømme, at de har faaet en sundere om ikke en kærligere Opdragelse end deres ældre Søsken. De har lært at se mere nøgternt paa Livet; de véd, at der skal personlig Anstrengelse til for at naa frem. De har Tillid og Fortrolighed til Forældrene, fordi disse har taget Del i alle deres Planer og Haab. De vil kunne vedligeholde Aabenheden og udvikle Forholdet; thi om Fru Bente lever med dem, vil hun følge dem ind i den ny Tid med hele sit Hjærte, ja vil endog lade sig selv drage over af dem og stille sig selv og sin Livsvisdom i Tjeneste hos dette ny. Men endnu skal det dog først vise sig, om Livet kan leves uden Drømme og Illusioner. At holde Begejstringens hellige Ild i Live med Virkelighedens smaa tarvelige Opgaver, at faa Livslysten og Haabet til at blusse hos de unge paa samme Tid, som man maa vise dem, at deres — den enkeltes — Rolle i Verdensdramaet altid maa være ringe og ubetydelig, det er Nutidsopdragelsens vanskelige Opgave. Den er lige saa meget mere indviklet end de gamles som Lies Niobe i Dybde og Følelse rager op over Grækernes beundrede Kunstværk.

Kirstine Frederiksen.

Fra Rigsdagen.

I. Kvindernes Udstilling.

Ved tredje Behandling af Finansloven i Folketinget vedtoges det at give en Art Tilskud til den paatænkte Kvindernes Udstilling. Bevillingen lyder i sin reserverte Affattelse saaledes:

»Til Forberedelse af en Udstilling af Kvindearbejder i København og til Dækning af et eventuelt Underskud ved samme, 15,000 Kr.

Deraf for Finansaaret 1894—95 til Forberedelse af Udstillingen, 5000 Kr.« og der tilføjes følgende Anmærkning:

»Beløbet kan ikke udbetales, forinden der paa anden Maade er sikret et Beløb af mindst 35,000 Kr. til Foretagendets Fremme.«